

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.575 van 7 januari 2000
in de zaak A. 85.231/VII-18.728.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. VAN EECKHOUTTE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Congolese nationaliteit, op 6 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 mei 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 2 februari 1999 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij betekend op 11 mei 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 december 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. VAN de WALLE, die loco Advocaat D. VAN EECKHOUTTE verschijnt voor verzoekster, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Congolese nationaliteit, is in België binnengekomen op 14 november 1998, houder van een Zaïrees nationaal paspoort afgeleverd op 12 september 1995, en heeft zich op 18 november 1998 vluchteling verklaard.

1.2. Op 2 februari 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 7 mei 1999 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 2 februari 1999 tot weigering van verblijf.

1.4. Dit is de bestreden beslissing.

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zou opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State betreft, luidens artikel 8, 5/ van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die kan aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat deze bepaling zo dient te worden opgevat dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat; dat het de Raad van State moet mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de tegenpartijen moet mogelijk zijn, om zich tegen de

door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen; dat de verzoekende partij gegevens dient aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel; dat de verzoekende partij in haar inleidend verzoekschrift tot schorsing, duidelijk en concreet dient aan te geven welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel zij ondergaat of dreigt te ondergaan; dat indien de verzoekende partij hierin te kort schiet, bijvoorbeeld door zich in het schorsingsverzoek te beperken tot algemeenheden, dit euvel in een verder stadium van de procedure niet meer kan worden rechtgezet; dat het immers niet is toegestaan in latere "memories" of "conclusies" het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te concretiseren dat in het schorsingsverzoek op algemene wijze werd aangevoerd; dat met die achteraf aangevoerde gegevens geen rekening kan worden gehouden; dat vage en algemene beweringen of al te summiere uiteenzettingen niet kunnen leiden tot het aanvaarden van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat een groot deel van de rechtspraak van de Raad van State op goede gronden eist dat de verzoekende partij zeer concrete gegevens aanvoert die het door haar omschreven moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantonen; dat tenslotte de rechtspraak van de Raad van State aanneemt dat de verzoekende partij dient aan te tonen welk persoonlijk of specifiek nadeel zij ondergaat; dat het nadeel dient geconcretiseerd te zijn, dat een nadeel van algemene aard niet volstaat, omdat er een geïndividualiseerd verband dient te bestaan tussen de verzoekende partij en het beweerd moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

Overwegende dat, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, de verzoekende partij het volgende betoogt :

"Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel van XXX bestaat erin dat zij op elk ogenblik kan worden teruggeleid naar een land waar zij meent redenen te hebben om verwijderd te blijven, op grond van een gegronde vrees voor vervolging en omwille van het risico voor haar leven en haar vrijheid.

Bovendien zou XXX hierdoor in de onmogelijkheid verkeren om, in geval van verwijdering, terug te keren naar België en zou zij zich in de onmogelijkheid bevinden haar zaak ten gronde te bepleiten voor de Raad van State.

Conclusie : de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing kan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkenen.";

Overwegende dat de verzoekende partij in wezen aanvoert dat zij tengevolge van de bestreden beslissing "kan worden teruggeleid naar een land waar zij meent redenen te hebben om verwijderd te blijven, op grond van een gegronde vrees voor vervolging omwille van het risico voor haar leven en haar vrijheid";

Overwegende dat de verzoekende partij in haar betoog enkel op algemene en summiere wijze aanvoert dat zij vreest voor een eventuele terugkeer naar Congo; dat zij niet met concrete gegevens aantoont in welke zin de uitvoering van de bestreden beslissing voor haar een persoonlijk en moeilijk te herstellen ernstig nadeel inhoudt; dat de verzoekende partij daaraan toevoegt dat zij door een terugleiding naar haar land van herkomst in de onmogelijkheid zou verkeren om naar België terug te keren, om haar zaak ten gronde te bepleiten voor de Raad van State;

Overwegende dat de omstandigheid dat de verzoekende partij van het grondgebied wordt verwijderd, haar niet belet, om met betrekking tot haar annulatieberoep, haar verdediging te laten waarnemen door een raadsman of raadsvrouw van haar keuze, vermits op haar niet de wettelijke verplichting rust om persoonlijk te verschijnen; dat bijgevolg niet is voldaan aan de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling

volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven januari tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.